

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2019. DECEMBER

12.

CSEH KATALIN

Varázslat

Jön az áldott Angyal fényvel, ragyogással,
csillagbéli csönddel, nem hangoskodással.

Ám az Angyal csak egyszer jön:
Karácsony éjszakáján,
pedig egész esztendőben
érkezését várnam.

Jelenléte nálunk maga a varázslat,
égi-földi béke szívéből kiárad.

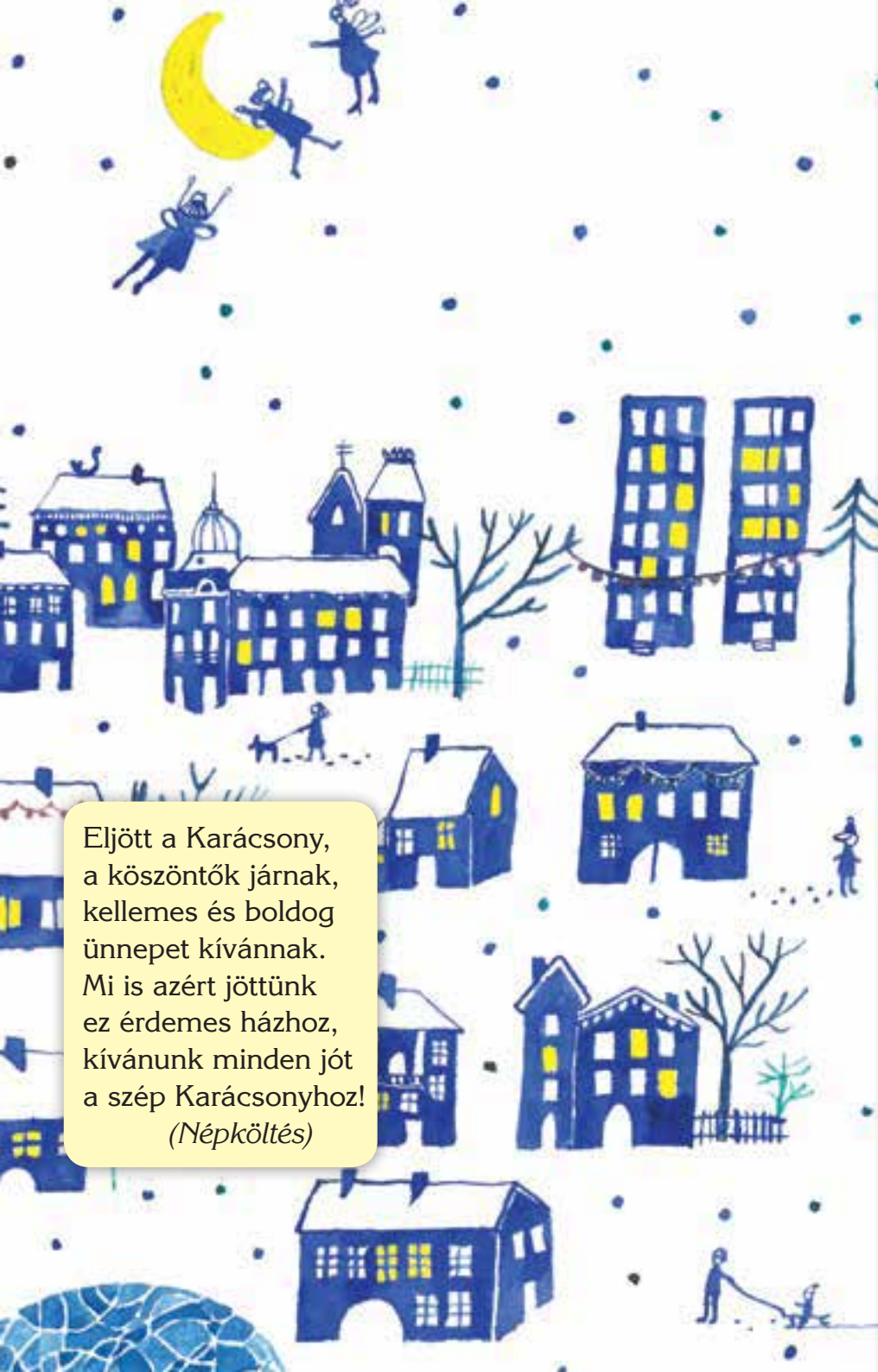
SZŐCS MARGIT

Ünnep táján

Üvegfüvők
a fagyok –
három hete
jégen siklok,
cipőnyomot
nem hagyok.

Vattacukrok
a hegyek –
csomagolom
sílécemet,
alig várom,
ottlegyek.

Ébren vagyok,
nem vagyok?
Az égből sűrűn
szállingóznak
pehelyruhás
angyalok.

Eljött a Karácsony,
a köszöntők járnak,
kellemes és boldog
ünnepet kívánnak.
Mi is azért jöttünk
ez érdekes házhoz,
kívánunk minden jót
a szép Karácsonyhoz!
(Népköltés)

TÓTH ÁGNES

Karácsonyi tündérek

Három kicsi tündér
felrepült az űrbe
hinta-palintázni
Hold sarlóján ülve.

Csillag koronájuk,
hamvas pilleszárnyuk,
szivárványból szőtték
selyem rokolyájuk.

Hold fényében szállva,
körbe, karikába
keringenek hárman
Karácsonyra várva.

Amikor a Földről,
az éjféli csöndből
harangszót hallanak,
kiszállnak a körből.

Csillagos utakon,
holdsugár fonalon
ereszkednek alá
a szent Karácsonyon.

Égi ajándékuk,
sok jó kívánságuk –
reggel a fa alatt
mindet megtaláljuk.

Bogyó

Bogyó, a vörös angyalka láblógatva ült a torony tetején. Már megint elszökött harsonaóráról, a félévi kötelező angyali üdvözlétet is ákom-bákomokkal írta le, mit fognak szólni azok, akik megkapják... Amint lengett, belátott a szemközti ház ablakán, s mellkasában valami furcsát érzett.

Pucér lábujjkáival integetett egy postagalambnak, és azon tűnődött, mi romolhatott el benne. Miért nem szeret harsonázni, órákig felhőcsücskөн üldögélni, mint a többiek, és hogyan feledkezhet meg néha arról, hogy ő egy kis angyal? A glóriafényező-órán például a kezében levő fénykoszorú mintha valaki másnak az arcát tükrözte volna vissza. Egy huncutszemű, élénk gyereket, nem egy szelíd angyalkáét... Nemnéziel tanár úr persze nyomban észrevette, hogy elbáméskodott, és kitette a szűrét, vagyis a pendelyét, hadd gondolkodjon el a viselkedésén...

– Hahhhh, ez a pendely is! – berzenkedett Bogyó a torony tetején.

Csipkés, felhőkönnyű ruhácskáját mérgesen rángatta, s ismét bebámult az ablakon. Idejárt, valahányszor megszidták, vagy szomorkodott.

Hatan éltek a lakásban, ahová rendszerint bekukucskált. Két kékszemű, két

barnaszemű, két zöldszemű. Egy éneklő, egy morgó, egy pötyögő és három virgonc ricsajozó. Nézegette őket, irigyelte, hogy nem kell pendelyben parádézniuk, sőt glória se szorongatja a fejüket, nem járnak harsonaórára, s időnként leülnek egy asztal köré, és valami illatosat esznek. Talán ez az illatos, ropogós, sárga étel volt az, amire Bogyó a leginkább vágyott a lakásból!

Ma este azonban nem ropogtattak sült krumplit, mind a hatan egy ékes fenyőfa körül álltak, összefogózkodva táncoltak, majd köréje telepedtek. A szemük és a nevetésük fényes volt. Mit nem adott volna Bogyó egy percért, amit köztük tölthet! De nem mehetett közelebb, már azzal is súlyosan megsértette az angyaltör-

vényt, hogy itt leselkedett. Ábrándozásából egy kemény hang rángatta ki.

– Bogyó! Bogyóóóóóóóó! Az angyalát! Hova csámborogtál el már megint?!

Bogyót megdermesztette Nemnéziel tanár úr hangja, de aztán szárnyra kapott, s hamarosan ott állt tanára előtt lesütött szemmel.

– Bogyó, a szeráftanács döntött az ügyedben – mondta a tanár kimért hangon.

– A micsodámban döntött a zsiráf-tanács? – hebegett Bogyó, de a tanár bosszúsan leintette.

– Nem vagy angyalkának való... egyelőre. Sokkal jobb helyed lesz lennebb. Már találtunk is neked otthont. Na, fogd meg a kezem, megmutatom, hová kerülsz.

Bogyó félve csúsztatta nyirkos angyalpracliját a nagy angyal markába. Szinte felvisított örömeiben, amikor az új otthonát megpillantotta. De hisz ő járt már itt, vagyis ébren nem, de amióta a toronyból figyeli őket, minden éjszaka odamegy álmában.

LÁSZLÓ NOÉMI

Ünnep

Hideg falak, meleg falak,
hóban rekedt papírszalag,
kapirgáló, színes madár,
jászolra száll.

Recés hegyek, magas hegyek,
orrhegyfagyasztó reggelek,
hívogató tócsatükör,
angyali kör.

Szirupos mák, cukros dió,
recsegő konyharádió,
libegő este, glória,
Isten fia.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Szent Karácsony este

Szent Karácsony este
velünk van az Isten,
hogyha ő velünk van,
szükség másra nincsen.
Szent Karácsony este
azt kívánjuk végre,
hogy a szeretetnek
sose legyen vége,
hogy a vigasság is
tartson mindörökké,
a gyűlölet pedig
váljon szeretetté.

KISS LEHEL

Betlehemi faggató

Betlehemben jártam,
kisgyermeket láttam,
ott feküdt egy istállónak
szalmás jászolában.
„Világ Békessége,
Világ Boldogsága,
hol van arany ágyacskád
s a cifra selyempárna?
Hideg van itt nálad,
sötét van itt nálad.

A Nap, a Hold
s ahány csillag
talán nem a nyájad?
Hol a vendégsereg?
Hol vannak a szolgák,
hogy e rozzant ajtót, tetőt
kicsit megfoltozzák?
Postaládád üres! Hol a
sok üdvözlő üzenet?”

A kisgyermek
mosolygott csak,
s megrángatta fületem.

Hol a fényes palota, hol a kényes nyoszolya?
Hol a lépes mézecske, vajjal mázolt köcsöge?

Ó, ha Magyarországon, Bicske mezővárosban
Jöttél volna világra, akadnál jobb országra.

Mert adnánk jó mézecsket, vajjas, édes tejcsket,
Szükségedet megszánánk, párnácskánkba takarnánk.

(Népelek)

SZŐCS MARGIT

Karácsonyi meglepetés

Angyaljárás estjén döblecképpel bá-mézkodott a hold, versenyt sziporkáztak a csillagok. Olyan szokatlan fényesség honolt, hogy a dérfüzéres, fehér parókás fák éjszakai árnyékot vetettek.

Boldizsár a szőnyegen kuporgott újdonsült játékaik körében. Öröme nem volt teljes, mivel az Angyal a levélben kért dolgoknak csak egy részét hozta el: a dinós könyvet meg a zsebszámológépet. Boldi ezen kívül valami különleges meglepetést, soha nem látott, angyali ajándékot is szeretett volna. Az pedig nem volt sehol.

– Feküdjünk le, későre jár – szolt Anya.

– Várj egy kicsit, hogy fejezzem be a számításokat – kérlete Boldi kezében a zsebszámológéppel.

– Miféle számításokat? – guggolt mellé érdeklődéssel Anya.

– Azt szeretném kiszámítani, hány óra és hány perc van a következő Karácsonyig, amikor újból kérhetem a meglepetés-ajándékot, amiről az Angyal megfélekedzett – mondta szomorkásan.

– Milyen telhetetlen vagy – csóválta a fejét Anya –, örülj a meglevőknek.

– Örülök, de azt is szerettem volna... – morgta Boldi, és azonnal más témára váltott: – Hány nap múlva kezdődik az iskola? – kérdezte.

– Csak nem hiányzik a tanulás? – csodálkozott Anya.

– Az nem, de a focizás igen – válaszolta Boldizsár pizsamahúzás közben.

– Majd bepótolod hamarosan – fogta rövide Anya, elbúcsúzott fiától, és leoltotta a villanyt.

Boldi a holdvilágos szobában hosszasan nézte a karácsonyfát. Egyszer csak feltűnt neki, hogy az egyik díszgömbből különös fény árad. Kiszállt az ágyból, hogy megnézze közelebről. A karácsonyfa mellé érve felfedezte, hogy

a gömb oldalán tátongó lyukból jön a fény. Kíváncsian kukucskált be a kerek nyíláson.

Szédületes volt, amit látott. A gömb belsejében beláthatatlan tér volt, és a nyílás közelében egy aranyhajú angyalgyerek integetett sürgetőleg feléje:

– Gyere gyorsan, Boldizsár, rád várunk, mindjárt kezdődik a mérkőzés!

Boldi nem tudta miképpen, de azonnal a gömbben termett, és a széles Tejúton találta magát. Lelkes angyal-palánták gyűltek köréje.

– Te leszel a középcsatár – mondta egyikük, aki már kezében tartotta a telehold-labdát.

Boldi arca a holdnál is jobban ragyogott. Körülnézett. A pályajelzést és a kapukat a Tejút csillagaiból rakták ki. Az angyalkák felsorakoztak. Az ezüstmezesek elkülönültek az aranymezesektől. Boldit az arany-csapatba osztották be. A bíró ismertette a szabályokat: csak a járás, szaladgálás engedélyezett, tilos repülni, vagy egyéb angyali képességekhez folyamodni, majd sípjával jelezte, hogy kezdődhet a játék.

Boldinak nem volt könnyű dolga, mert a menyeyei labdarúgó-válogatott játékosaival kellett lépést tartania. Szerencse, hogy kiváló focista volt ő maga is. A félidő végén 3–3 volt az eredmény.

A mérkőzés szünetében a fényes közönség angyalbögyörővel és nektárral kedveskedett a játékosoknak. Boldi átszellemülten falta az ízletes angyalcsemegét.

A második félidő vége felé úgy tűnt, hogy az ezüstmezesek nyerik meg a játékot. 4–3-ra vezettek. Boldi összeszedte minden erejét, és úgy

szaladgált a pályán a hold után, mint egy bajnoki címre vágyó üstökös. Meg is volt az eredménye. Hirtelen látványos gólt lőtt az ellenfél kapujába. De ez csak a kezdet volt, mert mire magához tért volna a meglepődött ezüst-csapat, Boldi villámgyorsan újabb gólt rúgott, 4–5-re javítva az eredményt. A közönség szárnyshogtatással, éljenezve ünnepelte a két gólt szerző vendégjátékost, aki nem hozott szégyent a földiekre. Azonmód ki is tüntették a legfényesebb csillaggal.

Másnap reggel Boldizsár nem emlékezett arra, hogy miképp került vissza ágyába. Anya megkérdezte tőle:

– Honnan van az a csillagjelvény a pizzamádon?

Boldi elmesélte a focimeccs történetét.

– Nahát! – ámuldozott Anya. – Micsoda meglepetés-ajándék! Látod, az Angyal nem feledkezett meg róla.

– Tényleg! – kapott észbe Boldi.

Nemsokára Boldizsárék a templomba indultak. Útközben Annus néni, a szomszéd csatlakozott hozzájuk.

– Nem vagyok jól, káprázik a szemem – panaszkodott –, biztosan a magas vérnyomástól van. Képzeljétek, tegnap este lefekvés előtt kinéztem az ablakon, s hát azt láttam, hogy a telihold úgy cikázik fel-alá az égen, akár egy szárguldozó focilabda.

Boldi és Anya közös titkukat őrizve mosolyogtak egymásra.

BERTÓTI JOHANNA

Kívánságlista

Ruhából sárga felsőt,
könyvből vicces kifestőt,
édességből csokoládét,
plüssjátékok közül Tádét,
gyümölcsből mandarint,
hangszerből mandolint,
madárdalból hajnalit,
ölelésből angyalít.

Peti összeírta karácsonyi kívánságait, aztán hozzálátott az anyukának címzett levél megírásához. Itt-ott rajzzal is színesítette a szöveget. Olvasd el, és húzd alá azokat az ajándékokat, amelyek a versben is szerepelnek. Írj te is hasonló levelet az anyu-nak.

Kedves !
Egész advent alatt jó voltam.
Segítettem anyukának -t díszíteni,
apukának a -val takarítani,
nagyinak cipelni a nehéz -t.
Minden családtagnak készítettem
-t. Anyu arany -t kap, apu téli -t,
nagyfi papír -t, a két húgom egy-egy
rongyból varrt -t.
Ha úgy gondolod, hogy megérdemlem,
kérlek, hozz nekem egy -t, -t,
egy -t, egy -t, és persze az
egész családnak egy fémves -t,
jókedvet, türelmet,
boldog ünnepet.
Nagyon várlak,
Peti

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Ha felhőig ér

Ha térdig ér csak a fenyőfa,
Nem nagy a veszély,
 hogyan ledől ma.

Ha derékig ér a fenyőfa,
Ágait fonatokba befonja.

Ha vállig ér már a fenyőfa,
Jutalma bíbor dióda.

Ha felhőig ér a fenyőfa,
A szeretet körbegomolyogja.

B. RADÓ LILI

Három fenyőfa

Régi angol mese nyomán

Három fenyőfa állt egy dombtetőn. A legnagyobb szép és egyenes volt. A középső fenyő nem volt olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán nagyon kicsi volt, vékony törzsű, és egészen alacsony.

– Bárcsak olyan nagy és erős lennék, mint a legnagyobb fenyő! – sóhajtotta a legkisebb.

Hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet beleperte a hó. Karácsony közeledett.

– Bárcsak eljönne értem Karácsonypó*, és elvinne karácsonyfának! – sóhajtott a nagy fenyő.

– Bárcsak engem vinne! – mondta a középső.

– Bárcsak engem választana! – kívánta a harmadik.

Egy napon fázós kismadár szökdécselt feléjük. Megsérült a szárnya, nem tudott repülni.

– Kérlek, nagy fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? – szólította meg félénken a kismadár a fát.

– Nem lehet! – mondta a legnagyobb fenyő. –

Nem tarthatok madarakat az ágaim között, mert éppen karácsonyfának készülök.

Így hát a törött szárnyú kismadár odébb ugrált a középső fenyőhöz.

– Kedves fenyő, megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között?

– Nem! – felelte a fenyő. – Nem ringathatok madarat az ágaim között, mert hátha épp most vinne el valaki karácsonyfának.

Ekkor szegény, didergő kismadár továbbbugrált a kicsi fácskához.

– Drága kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? – kérdezte.

– Hogyne maradhatnál, kismadár – felelte a harmadik fácska. – Bújj csak egészen hozzám. Majd megmelegítelek, amennyire tőlem telik.

A kismadár felugrott a kicsi fenyő ágai közé, s ott nyomban el is aludt. Nemsokára halk csengettyűszó hallatszott. A hangok egyre közeledtek, mígnem egy rénszarvas-húzta szán állt meg a fenyők előtt. Utasa kiszállott.

– Karácsonyapó vagyok – mondta. – Karácsonyfát keresek kicsi gyermek számára...

– Vigyél engem! – kiáltotta a nagy fenyő.

– Engem! – ágaskodott a középső.

A kicsi fácska meg sem szólalt.

– Te nem szeretnél eljönni? – kérdezte tőle Karácsonyapó.

– Dehogynem! Nagyon szeretnék – felelte a fácska. – De itt kell maradnom, hogy vigyázzak erre a beteg kismadárra. Éppen elaludt.

– Te vagy a legszebb fenyő a világon! – mondta Karácsonyapó. – Téged viszlek magammal.

Azzal gyöngéden kiemelte őt a földből, olyan óvatosan, hogy az ágai közt megbúvó kismadár fel sem ébredt.

És a szán ezüstös csengettyűszóval tovasuhant velük a karácsonyi havon.

* Az angol, francia, román, orosz gyerekeknek Karácsonyapó hozza az ajándékot, a karácsonyfát.

A kis veréb és a fenyőfa

Nagy pelyhekben szállingózni kezdett a hó. Hamarosan mindent betakart. A cipőtalpak koppanása egyre halkabb lett, elnyelte a hó. Olyan volt a táj, mintha egy jóságos kéz puha vattacukorral hintette volna be az egészet.

Egy kis veréb a tér közepén álló, feldíszített fenyőfa ágára repült.

– Mik ezek a furcsa lógók az ágaidon? – szólította meg.

– Ezek nem lógók, hanem világító díszek – válaszolt kicsit sértődötten a fenyőfa.

Ebben a pillanatban a tér sarkánál feltűnt egy csapat betlehemes fiúcska. A kis veréb ijedten húzta össze magát, mert emlékezett rá, hogy ezek a fiúk megdobálták. De most – a kis madár legnagyobb meglepődésére – nem bántották, békésen lépdeltek el a fenyőfa alatt.

Lassan közeledett az este. Nagy nyugalom ülte meg a várost.

– Mi készül itt? – kérdezte a veréb.

– Hát te nem is tudod? Ma lesz Karácsony este! – világosította fel a fenyőfa.

– Mi az a Karácsony? – kíváncsiskodott a madár.

– Karácsonykor az emberek örülnek és boldogok. Nem bosszantják egymást, és kibékülnek. Tudod, Karácsony a szeretet ünnepe!

– Most már értem! – derült fel a kismadár. – Hát ezért nem bántottak a gyerekek. De jó volna, ha mindig Karácsony lenne!

Csillagok jelentek meg az égen. Fényesen ragyogtak. Hirtelen kigyúltak a fények a fenyőágain.

– Ó, de szép vagy! – kiáltott fel a kis veréb a fényfüzérbe öltözött fenyőfa láttán.

– Nézz csak oda! – mutatott ágával a házak ablakaira a fenyőfa.

Minden ablakban ott pompázott egy-egy szépen feldíszített karácsonyfa. Innen is, onnan is felhangzott a Mennyből az angyal...

– Ez csodálatos! – lelkesedett a kis veréb.
– Nagyon szeretem a Karácsonyt!

Újra eleredt a hó. A kis veréb boldogan simult a fenyőfa ágához. Nem félt, hisz már

tudta: Karácsonykor béke van, az emberek szívében szeretet uralkodik, ilyenkor nem bántanak senkit. Még őt sem.

NEMES NAGY ÁGNES

Hóesésben

Szakad a hó nagy csomókban,
veréb mászkál lent a hóban.

Veréb! Elment az eszed?

A hóesés betemet.

Nem is ugrálsz, araszolsz,

hóesésben vacakolsz.

Fölfújta a tolladat,
ázott pamutgombolyag.

Mi kell neked? Fatető!

Fatető!

Deszka madáretető.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

BORNEMISZA ENDRE

Mikulás

Fehér varázs: hóhullás,
havat hoz a Mikulás.
Havat hoz, vagy sarat hoz,
fő, hogy ajándékot hoz.
A gyerekek körülállják,
szót se szólnak, úgy csodálják.
Nem kérdezi, kitalálja,
mi a szívük álma, vágya:
játékautó, kisszekér
– egy zsák dió befér –,
Jóskának és Katának
ropogós, piros csomag,
mesekönyv vagy kis maci,
vágyuk szerint húzza ki,
s amíg osztja, amíg járja,
hangulat bűvös varázsa
árad szét, s ő megy tovább,
hátán hordja a csodát:
csodálatos puttonyát.
Éjjel is megy, meg sem állhat,
ha már sötétek a házak,
átlát tetőn, falakon,
benyit ajtón, ablakon,
puttonyba nyúl, nem időzik,

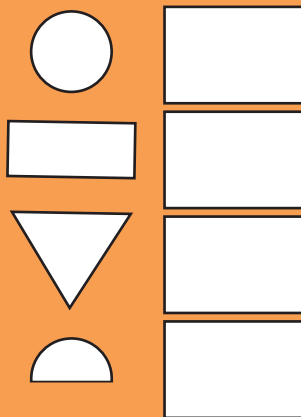
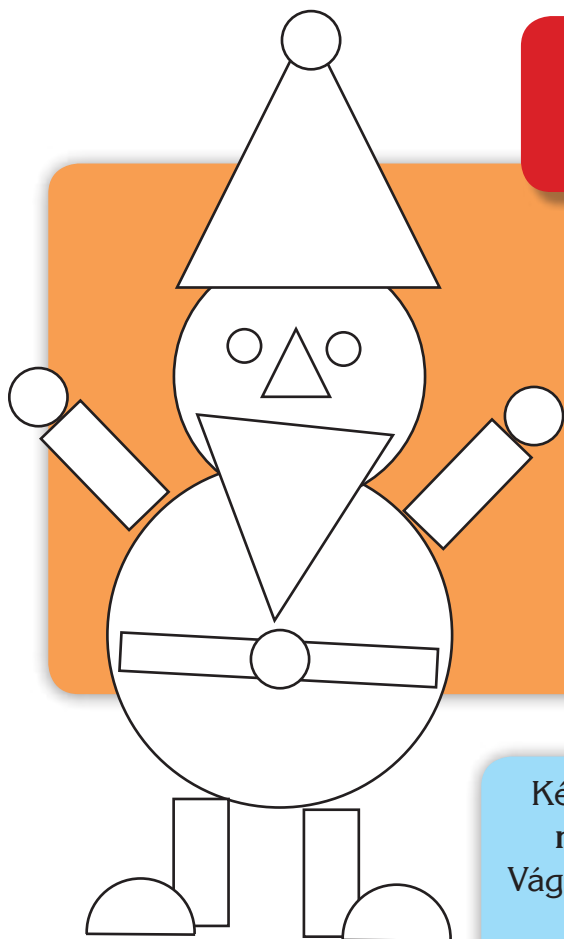
**Sorold fel, mi
mindent visz a Mikulás
ezen a rajzon.**

gyerekek fényes cipőit
ajándékkal tölti meg.
Sok ház várja, megy, siet,
nem látni a lábnyomát,
szárnyra kap,
és száll tovább,
s mire virrad, reggelig
minden cipő megtelik.
Akkor megtér otthonába,
fáradtan dől le ágyába,
s nyomban elszenderedik.

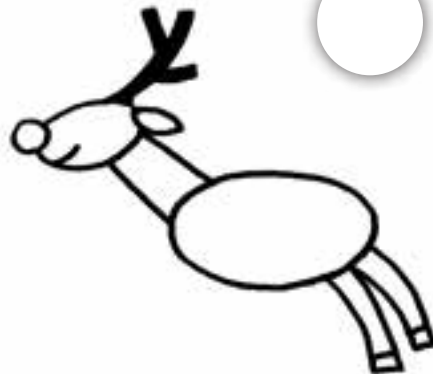
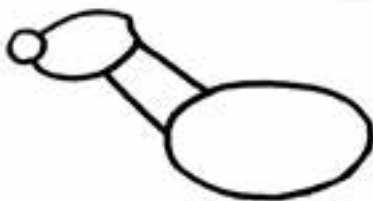
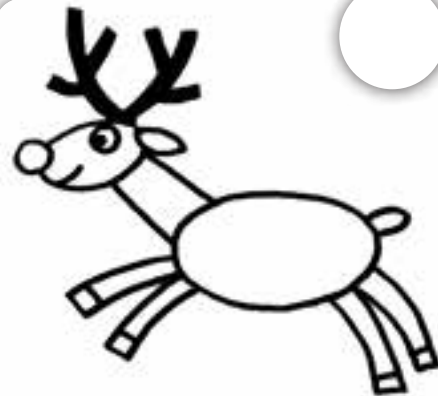
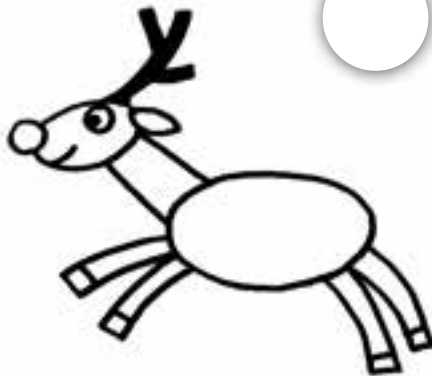
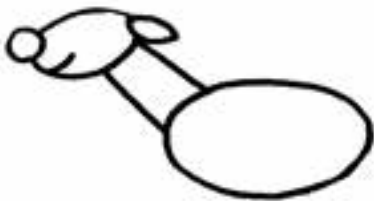
**A kicsi Mikulás három
ajándékkal kevesebbet
cipel. Melyek azok?**

Színezd ki a Mikulást.
Tégy annyi pöttyöt mindenik
mértani forma mellé, ahányat
találsz belőle a rajzon.

Készítsük el együtt **Vajda Csilla tanító**
néni kendi kisdíákjainak Mikulását.
Vágd ki a piros csíkokat, drótfűzővel kap-
csold össze őket pocakká és fejjé.
A rövidebb csík vége lesz a Mikulás süvege.
Szakállát, bojtját vattakorongból szabd.
Erre ragaszd a mosolygó arcot.

Számozd meg, milyen sorrendben készültek a rajzocskák. Ezután egészítsd ki a négy hiányos rajzot, hogy mindenik „kész” legyen.

Keresd meg, melyik
a kiskróka, a madárka
és a denevér árnyéka.

Számolj, és színezd ki a rajzot a színminta szerint.

BAK SÁRA rajza

1

2

3

4

5

Pufika ajándéka

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Az idén
én is szeretnék ajándé-
kozni. De mit? Megvan:
anya mindig örül, ha
egeret fogok.

Halló,
Cincin! Beugranál
hozzám? Ha itt
leszel, mindent
elmagyarázok.

Szia, Pufika!
Most épp ráérek...
(Vajon miben sánti-
kál már megint?)

Látom,
az angyal megint
megalózott.

Ez csak a
téli szállásom.
Nyáron kint
lakom.

Nem is tudtam,
hogy egy macska-
ugrásnyira laksz...

Te leszel
az ajándék. Majd
osztozunk a jutalom-
falaton.

Gyere, Pufika,
bontsuk ki az
ajándékokat!

Jaaaj,
Pufikaaa!
Egy eger!!!

Jaj, de jó.
Ezért szívesen
kuksolok a
dobozban.

Na,
végre!

Tudtam, hogy
örülni fog.
Most jön
a jutalomfalat. De
szép is az angyal-
járás!

MÓRA FERENC

A kis bicebóca

Részlet Móra Ferenc *Kincskereső kisködmön* című regényéből

Sohasem felejttem el, amikor Pálistók Peti, a kis bicebóca először kocogott be az iskolába. Ősz vége volt már.

A kis bicebóca lenhajú, búzavirág szemű, velem egyidős fiúcska lehetett. Mind a két hóna alatt mankó volt. Nem is annyira ment, inkább úgy ugrált a tanító úr elé, mint a veréb.

– Mit akarsz, fiacskám? – kérdezte tőle a tanító úr.

– Iskolába szeretnék járni – mondta bátran.

– Kicsit megkéstél, gyermekem.

– Most kerültem a városba. Itt vannak a bizonyítványaim.

A tanító úr nézte az írásokat, és megcirókálta a gyermek fejét.

– Hát az édesapád miért nem jött el veled?

A bicebóca féloldalt szegte a fejét.

– Nincsen nekem sem apám, sem anyám.

Elhaltak. A nagyapám vett magához, ő idevalósi.

– Hol csinálok én most már neked helyet, mikor úgyis alig férünk! Tudod mit, fiam – szánta meg a tanító úr –, telepedj be a kuckóba. Úgyis ott van ilyenkor a jó világ.

Nagy boglyakemencéje volt az iskolának. Az új deák odanézett, és örült.

– Nagyon jó lesz – mosolyodott el Pálistók Peti, és indult a helye felé nagy mankókopogással.

Ott aztán meg sem mukkant az óra végéig.

Akkor odakopogott a tanító úr elé, és engedelmet kért tőle arra, hogy őneki ne kelljen hazamenni délre. Messzire laknak, túl a városon, oda-vissza meg sem lehetne tenni az utat délutánig még rendes lábú embernek sem.

– Én pedig csak olyan bicebóca vagyok – tette hozzá egy kicsit bánatos mosolygással.

– Maradni maradhatsz, fiam – mondta aggodva a tanító úr –, de hát enni is kéne ám valamit.

– Szeretem – mosolyodott el, és mindjárt bele is harapott. Ezalatt Gyuszi is besompolygott az ajtón, és odaállt elébünk:

– Hoztam neked valamit. Dobostorta.

Egy másik fiú fügét hozott, a harmadik almát, a negyedik mákos kalácsot. Csakhamar úgy be volt terítve mindenféle finomsággal az egész padka, akár egy cukrászbolt kirakata. A kis bicebóca pedig zavartan kapkodott hol az egyikhez, hol a másikhoz:

– Ez mind az enyém? Ez is? Mit csináljak én ezzel a sok mindenfélével?

Azt hiszem, soha olyan jók nem voltunk az iskolában, mint azon a délutánon. Négy óra után egész falkában kísértük végig a kis bicebócat az utcákon.

– Van mit ennem – sietett bicebóca a megnyugtatóssal.

Belenyúlt a ruhája egyik fészébe, és kökényt markolt ki belőle.

– Jó ez – mosolyodott el –, csak sok legyen belőle.

No én nem szeretnék kökényt ebédelni – gondoltam magamban délben, miközben a levest kanalaztam. Kivettem a tából egy lekváros buktát, és becsúszattam a zsebembe. Aztán azt mondtam: énnekem most nagyon kell sietnem az iskolába.

Siettem is, hogy ki ne húljön a bukta, mire odaérek. Csöndesen nyitottam ki az ajtót.

– Ezt teneked hoztam. Bukta.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Vendég a pincében

Egy hideg téli napon nagymama Barnabást szalasztotta: hozzon a pincéből néhány krumplit, répát a készülő ebédhez. Alig telt el néhány perc, a lurkó lihegve érkezett fel, s kétségbeesve újságolta, hogy egy szőrös, alvó szörnyet látott, ezért a kezében lévő zöldségeket ijedtében mind eldobta, s hanyatt-homlok menekült.

Ekkor toppant be kiskertész nagypapa nyomában Dorottyával. A történetet hallva, unokái ijedt arcát látva, remek ötlete támadt:

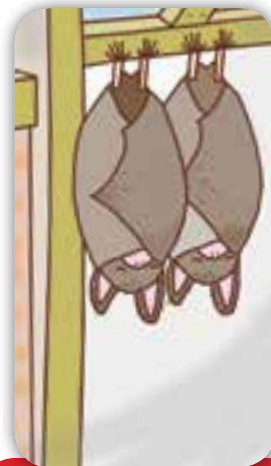
– Gyertek, ismerjétek meg a segítőtársam! – mondta.

– A segítőtársad?! – kérdezték döbbenten a gyerekek.

– Igen! Lilit láthattad, a denevért. Nagymamával minden télen vendégül látjuk a pincében. Épp téli álmot alszik, akárcsak a sün vagy a borz.

– De hiszen a denevérek gonoszak, nagypapa! Belekapaszkodnak az ember hajába – szörnyülködött Dorottya, s borzongva húzta jobban a fejébe sapkáját.

– Rádásul vért isznak! – ijesztaette kishúcát Barnabás.

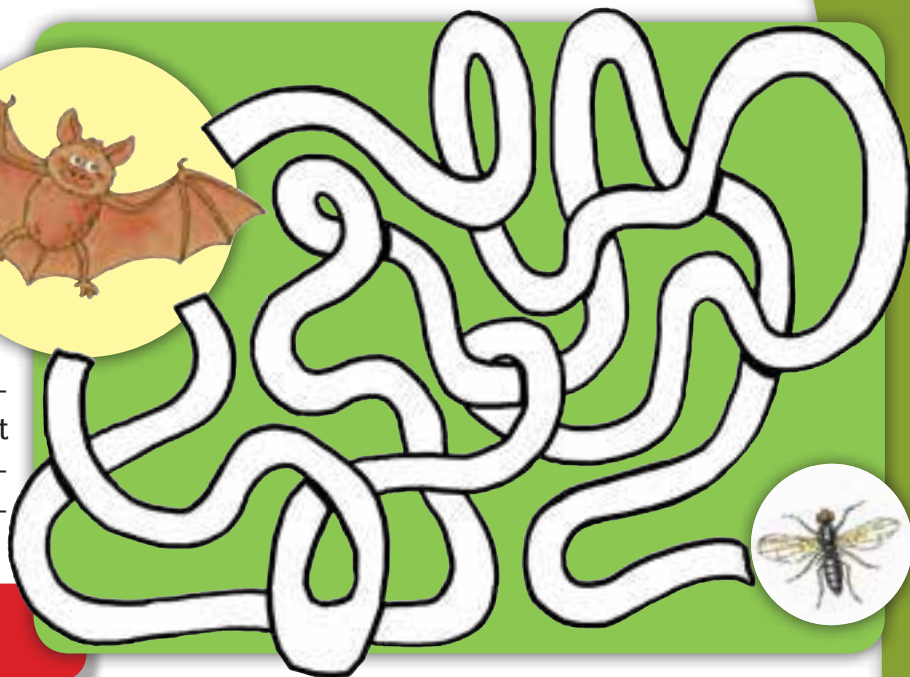
A denevér fejével lefele csüngve alszik.

Nem madár: nincs tolla,
szárnya vékony bőrvitorla.
Fiókáit nem tojásból költi ki,
hanem elevenen szüli.
Népi neve bőregér,
de nem rokonok.

– Ne butáskodjatok, túl sok rémes rajzfilmet néztek! – legyintett nagypapa.
– A denevérek nem mesebeli vámpírok, hanem igazságszolgák, csak hasznos állatok. Télen alszanak, de az év többi részében segítik a munkámat. Nem vérrel, hanem olyan repülő rovarokkal táplálkoznak, amelyek a kert növényeire vagy ránk nézve károsak, kellemetlenek. Gyertek, nézzük meg, hogyan alszik Lili!

Segíts Lilinek eljutni az ebédjéhez!

Barnabás talán életében először vette fel kérés nélkül a kötött sapkát. Nem a hideg, hanem a denevér miatt. Mi van, ha nagypapa mégis tévedett? Dorottya is igazított egyet a fejedőjén, s kuncogva mentek kiskertész nagypapa háta mögött. Azon derültek, hogy az ő kopasz fejbűbjára biztosan nem száll majd egyetlen denevér sem.

Krumplival és répával a kezükben, lelkesedezve tért vissza a bátor csapat. Megegyeztek: többé nem félnek a denevérektől, hiszen ha nem zavarjuk téli álmukat zongorázással, erős fényvel, békésen megvannak az ember közelében, s tavasztól ismét hűségesen segítik a kertészek munkáját.

Ezután bátran mentek a pincébe, ha nagymama zöldségért vagy befőttért küldte őket, s minden alkalommal meglesték: vajon ott van-e még Lili, vagy már kiröppent?

Lesd meg te is!

Ügyes kezek

Jankó Ágnes és Osváth-Boros Jolán óvó nénik csoportja a kolozsvári Vidám Vonatocska Óvodából küldte az üdvözetet, mely legyezősen kinyíló fenyőcskét rejt.

Hasonló fenyő bontotta ki ágait abból a három-dimenziós kártyából is, amelyet **Jakab Csenge** készített **Kovács Bálint Zita** óvónő csoportjában a székelyudvarhelyi Zsibongó Napköziotthonban.

A leghétköznapibb tárgyat, a WC-gurigát is ünnepélyessé varázsolhatjuk egy kis mintás vászonnal, ezüstszalaggal. Ezt bizonyítja **Györgyi Dalma** tanító néni makfalvi osztályának díszdobozkája.

Az ünnepi asztal dísz lesz, ha ti is elkészítitek bordó hullámkartonból és aranytapétából a nyolc-ágú csillag mécsesalátétet – üzenik **Fándly Enikő** tanító néni kisdíákjai a nagyváradi D. Cantemir Iskolából.

Finom összhang: természetes anyagokból, fából, dióból, csuhéból, parafadugóból, aszalt narancsból készültek a díszek **Székely Emőke** tanító néni osztályának karácsonyfájára a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban.

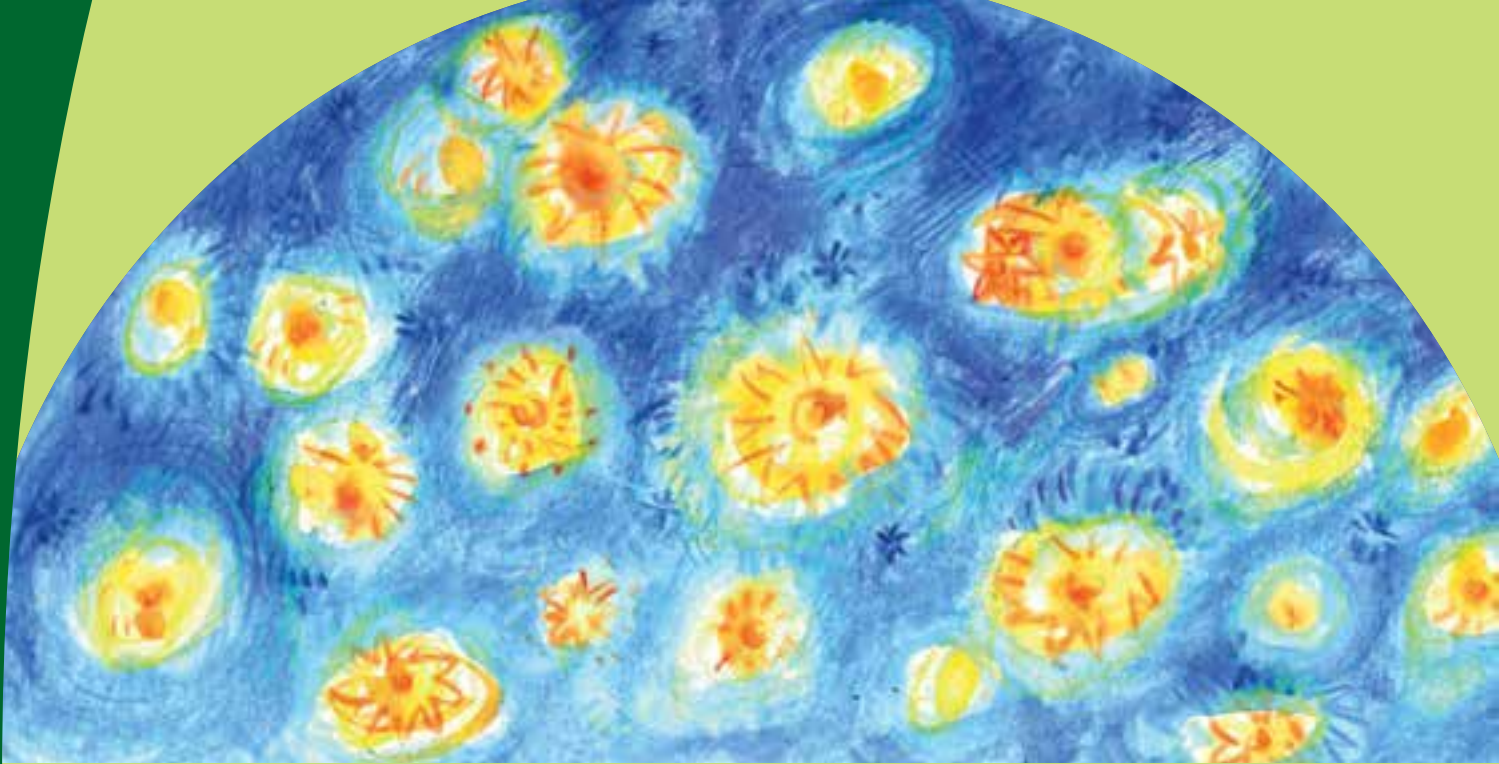

Szivárvány betlehem

A Karácsony lényege nem a hegyyi ajándék, hanem a Kisjézus születése. Készítsd el a Szivárvány kis betlehemét, és meséld el az első Karácsony történetét.

Vágd ki a köríves rajzot, a jászolt és a kerek alapot. A füleket kend be ragasztóval, és kívülről illeszd a kör aljára. Jézuska jászlát hajtsd be a pontok mentén, és ragaszd az alaphoz.

Tortacsipke-angyalkák és fehér kövekből kirakott adventi naptár – ösvény a Kisjézus felé. **Horváth Ildikó** óvó néni tekerőpataki csoportjának karácsonyi munkái.

Egyszerű, mégis csodaszép a villával nyomtatott és a papírhópelyhekből kialakított fenyő. Alkotóik **Szilágyi-Székely Melinda** tanító néni magyar-lapádi kisdíákjai.

Székely jelképek, a nyolcágú nap vagy csillag és a fenyő **Nagy Lenke** tanító néni ívői diákjainak üdvözlétén. A téli utcát a csipkekoronás fák öltöztetik ünneplőbe.

Antal Réka tanítónő osztálya a bukaresti **Ady Endre** Líceumban büszkén mutatja az épp elkészült sok-sok kartonfenyőcskét: ugyanaz az ötlet, még sincs két egyforma köztük.

Köszönjük a Szivárványnak a kedves betlehemi alakokat. Máthé Izabella tanító néni „Kisbocsi” a brassói Áprily Lajos Főgimnáziumban alkotó képzelőerővel használták fel a tavalyi Szivárvány-kivágóst.

A Szivárvány is köszöni minden barátjának az ünnepi jókívánságot, a pompás üdvözetet. Íme néhány közülük:

A kolozsvári Szent Imre Római Katolikus Óvoda hat csoportja, óvónői és Péter Tünde igazgatónő

A marosvásárhelyi N. Bălcescu Iskola első osztálya és Kali Hajnal tanító néni

Gábor Judit tanító néni kéziszentkeresztí kisdíákjai

Tomsa Enikő és málnásfürdői tanítványai

Csedő Magdolna tanító néni csíkszentgyörgyi osztálya

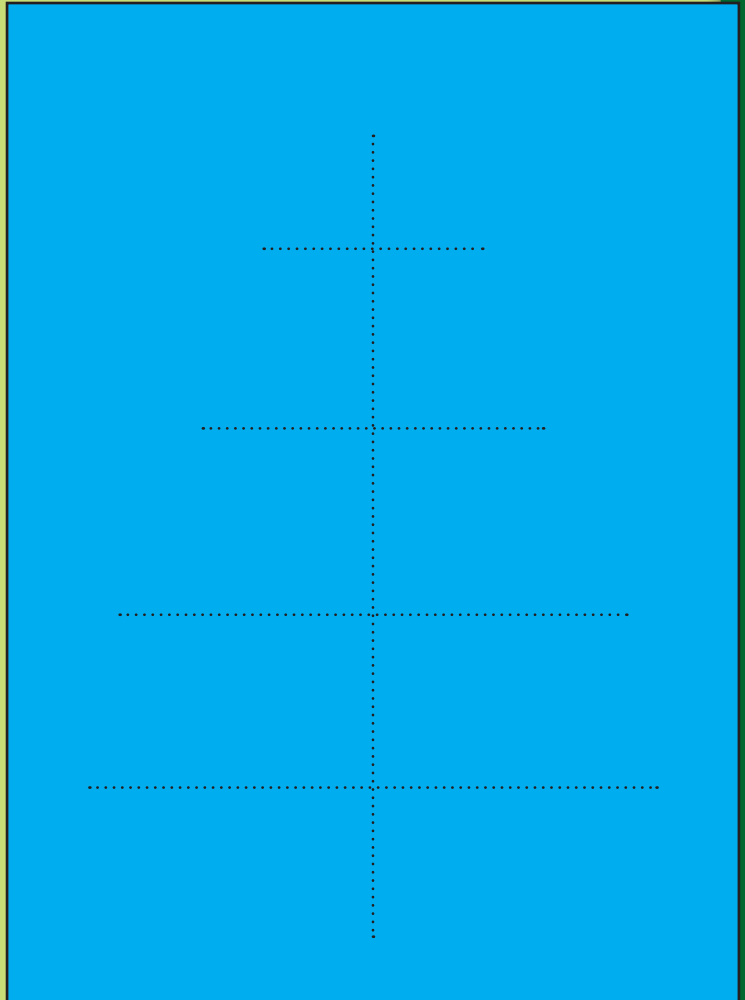
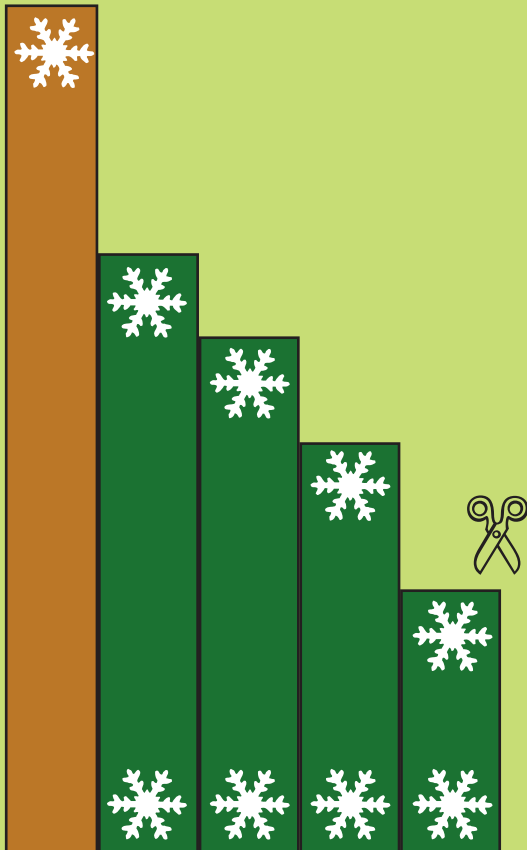

Fejér Ágota tanító néni zabolai osztálya

Készítsd el a szép és egyszerű karácsonyi üdvözlőket, amelyet Györkovács Katalin tanító néni kézdiszentkereszti osztálya küldött nekünk.

Vágd körül a kártyát, a hátára ragassz kartont. Vágd ki a zöld csíkokat és a barna törzset, majd mindent ragassz a helyére. Ha van fapálcikád, legyen az a fenyő törzse: így élethűbb.

Szárnybontó

Hideg van és fázunk,
Remélünk és áldunk.
Kívánom, hogy minden
lélek öröme találjon.
Meleg, fehér takaró
minden szívet óvjon!

Málnási Erik Ervin,
Málnásfürdő

Csupasz fák hegyén
Hó ül, itt a tél!
Vastag hótakaró van a dombon,
Vigan siklik le róla a szánkóm.

Csupa móka, csupa szépség
Minden gyereknek a tél.
Az ünnepet várva jók vagyunk,
A fa alá ma ajándékot várunk.

Donáth Kitti Viktória,
Málnásfürdő

Szenyes Kamilla,
Csíkszentgyörgy

Osváth Lilla,
Székely-
udvarhely

Itt a tél, legyél boldog,
sapkád, sálad most hozd!
Vívjunk csatát hógolyóval,
hóvárat építsünk
boldogsággal!
Angyal jön és Mikulás,
puttonyukban
sok játék vár.
Itt a tél, legyél boldog,
míg a tavaszt visszahozod!

Turos Anna,
Marosvásárhely

Szántó Szandra

Egy szép kis barna medve kísértelt az erdőből, éppen egy kórház kerítéséhez.

– Szia, maci, milyen puha a bundád, úgy megölelnék! – mondta egy beteg néni.

– Ha van jó puha fonalad, köthetsz belőle egy puha macit. Ha megöleled, gondolj rám – szólt a medve.

Így is lett. A néni jobban érezte magát, ha a gyapjú-medve gombszemecskéjébe nézett. Egy beteg kislány sóvárogva állt meg mellette.

– Nézd, kislány, ez egy elvarázsolt maci, aki beteg, és magához öleli, menten jobban érzi magát tőle.

A kislány megköszönte, magához szorította, és már az ő szeme is úgy ragyogott, mint a kis macié.

Azóta is boldogan él a medve ihlette kismaci a kislánnyal.

Menyhárt Erik, Marosvécs

**Bauer Márton,
Szatmárnémeti**

Bendegúz a város szélén lakott egy szülővel betakart házikóban a szüleivel, egy kiscicával, egy kiskutyussal meg egy icipici egérrel. Bendegúz szerette a szüleit, az állatait, és szeretett iskolába járni. Hogy idejében odaérjen, korán kellett kelnie. A mai nap fontos volt számára, ezért nagyon sietett. Nagy ölelést adott a tancinak.

Vadai Bianka, Mezőfény

– Miért vagy ilyen szomorú, Bendegúz?

– Az a baj, tanci – mondta Bendegúz elkeseredve –, hogy nem tudtam ajándékot hozni, pedig tudom, hogy ma van az ön születésnapja.

A tanci így válaszolt:

– A szeretet minden ajándéknál szebb és fontosabb.

A tanci megsimogatta Bendegúzt, és szeretettel fogadta a többi gyerek jókívánságait.

Deák Kincső, Marosvásárhely

Csipike postája

*Karácsony estéjén
minden esztendőben
szeretném, ha király
lehetne belőlem!* – hajdan minden
kisgyermek tudta Szabolcska Mihály-
nak ezt a versét. Én nem király szeretnék
lenni, hanem gyermek, hogy veletek várjam
a Kisjézus születését.

Rajzoljátok le, meséljétek el legszebb karácsonyi élményeiteket, hogy én is részt vehessek örömeitekben. Köszönöm a sok-sok üdvözetet, jókívánságot! Sorolom kedves levélíróim nevét, csoportját, osztályát: **Császár Luca**, Csíkszentdomokos; **Dobos Levente**, Csíkkozmás; **Sarkadi Tekla**, Szalacs; **Antal Márk Norbert**, Sepsiszentgyörgy; a **kolozsvári Mesék Házikója Óvoda**; a **diósadi óvoda**; a **sepsiszentgyörgyi Mikes Kelemen Líceum II. A, II. C**; a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnázium II.**; a **marosvásárhelyi R. Guga Iskola II. C**; a **szatmárnémeti Iskola előkészítő, I., a II. Rákóczi Ferenc Iskola II. C**; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola II. B osztálya**; a **bánffyhungyadi II. C**; a **nagyernyei I.**; a **mezőfényi I.**; a **zabolai előkészítő**; a **lelei I. osztály**; **dési, árpádi olvasóink**.

• *Hála Istennek az anyukák is eljöttek,
így a középcsoportban együtt tudtunk
ráhangolódni az ünnepre. Szeretettel,
Szabó Ágnes óvó néni Szalacsról*

• **A krasznahorváti I–IV. osztály és Fülöp Hajnal tanítónő áldott, boldog Karácsonyt kíván a Szivárvány és a Napsugár nagy családjának.**

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

● Pépel Ibolya-Beáta tanítónő osztálya Szilágysehbenn mókás karton-Mikulással hívogatta az igazit.

● A Szivárvánnyal gazdagodunk szellemekben, érzelmekben, mindent felhasználunk belőle, sorolhatnám, mennyi jóval szolgál számunkra! **Szövérfi Emese tanítónő osztálya a marosvásárhelyi S. Ducu Iskolából**

● Tordaharasztoni olvasóink Bartha Denise tanító néninek köszönhetően átélték a kis közösség megihitt ünnepét és a kolozsvári karácsonyi vásár fényesmozgalmas forgatagát is.

● Kőrösi Mária szalárdi tanító néni minden évben apró és nagyobb tanítványainak karácsonyi műsorával ajándékozza meg a szülőket, az öregotthon lakóit, a templomi közösséget.

Címlap:
**CSILLAG
ISTVÁN**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XL. évfolyam, 430. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.ziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ha elég sokan szerettek, és ránk szavaztok, megnyerhetjük a közönségdíjat!

Prima Primissima-díjra jelölték a Napsugár Alapítványt!

Szavazni csak sms-ben lehet. Küldjétek el a 13-as kódszámot a 0036707077000 telefonszámra. Köszönjük!

Balogh Boglárka,
Marosszentgyörgy

Csipike- képtár

Ferenczy Dorka Léda,
Marosvásárhely

Mogyorósi Antónia,
Marosvásárhely

Sipos Tamás,
Magyarlapád

Ára 4 LEJ

